

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. J. D.**, zast. JUDr. J. J., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **starobný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd 198/06-117 zo 17. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd 198/06-117, zo dňa 17. júna 2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu boli potvrdené rozhodnutia odporkyne, ktorými zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok. Krajský súd dôvodil tým, že navrhovateľovi bol od 1. mája 1989 podľa § 132 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení priznaný starobný dôchodok. Nakoľko bol poberateľom starobného dôchodku, nebolo možné započítať činnosti, ktoré vykonával v rokoch 1991-1997 na základe dohody o pracovnej činnosti na dôchodkové účely, a navyše, ani nebol v uvedenej dobe ani prihlásený do poistenia. Podľa krajského súdu nespĺnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keďže ku dňu 1. januára 2005 získal celkovo len 8 rokov a 198 dní obdobia dôchodkového poistenia. Krajský súd ďalej uviedol, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, nedošlo teda k priznaniu výsluhového dôchodku.

Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku krajského súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávne skutkové vyhodnotenie veci, vady v postupe odporcu a vady v postupe a rozhodovaní prvostupňového súdu. Žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odporkyňa a krajský súd si nedostatočne ozrejmili skutkové tvrdenia navrhovateľa rozhodujúce pre právne posúdenie veci.

Podľa obsahu spisu (čl. 61) navrhovateľovi mal byť priznaný starobný dôchodok podľa § 132 zák.č. 100/1988 Zb. od 1. mája 1989 (kópia rozhodnutia na VÚSZ – čl. 105 spisu) celkom za 36 ukončených rokov zhodnotenej doby (z toho 26 rokov v I. kat., 6 rokov v II. kat a 4 roky v III. kat.). Podľa rozhodnutia VÚSZ z 22. apríla 1998 sa podľa § 91 zákona o sociálnom zabezpečení vojakov sa tento starobný dôchodok I. a II. kat. funkcií považuje za výsluhový dôchodok podľa uvedeného zákona. Z doterajších zistení nevyplýva, či zhodnotená doba 36 rokov zodpovedala len obdobiu výkonu vojenskej služby, alebo v nej boli zhodnotené aj iné doby zamestnania. Odporkyňa a ani krajský súd si nevyžiadali dávkový spis orgánu, ktorý rozhodol o priznaní starobného dôchodku ku dňu 1. mája 1989, resp. ktorý vydal rozhodnutie podľa § 91 zákona č. 114/1998 Z.z. Zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať za dostatočné.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na znenie § 91 zák.č. 114/1998 Z.z. a na to, že starobný dôchodok, podľa pôvodnej právnej úpravy a výsluhový dôchodok podľa novej citovanej úpravy nie je možné stotožňovať, a je nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle názoru odporcu prekážkou započítania určitého obdobia na dôchodkové zabezpečenie je len poberanie starobného dôchodku. Podľa žalobcu výsluhový dôchodok (§ 26 a nasl. zák.č. 114/1998 Z.z.) je v systéme dôchodkového zabezpečenia samostatným dôchodkom, ktorý nemožno považovať za starobný dôchodok (§ 22 a nasl. zák.č. 100/1988 Zb.). Ich odlišnosť je daná iným účelom oboch dávok, rozdielnosťou subjektu, ktorému môže vzniknúť nárok na tento dôchodok, odlišnosťou podmienok vzniku nároku (osobitne z hľadiska dĺžky trvania doby potrebnej na nárok na ten-ktorý dôchodok a povahy počas nej vykonávaného zamestnania, či profesionálnej služby). Žalobca osobitne poukázal na to, že výsluhový dôchodok (§ 26 a nasl. zák.č. 114/1998 Z.z.) je špeciálna dávka dôchodkového zabezpečenia profesionálnych vojakov, ktorá spomedzi všetkých dôb zamestnaní umožňuje zohľadniť len dobu výkonu služby, vykazujúcej znaky uvedené v § 47 zák.č. 114/1998 Z.z. Na druhej strane starobný dôchodok je všeobecná dávka dôchodkového zabezpečenia, nárok na ktorú

vzniká za podmienok uvedených v § 20 a nasl. zák.č. 100/1988 Zb. pri rozhodovaní o nej sa zohľadňuje doba zamestnania.

Podľa názoru odvolacieho súdu bez náležitého posúdenia právnych dôsledkov zmeny režimu dôchodkového zabezpečenia navrhovateľa na výsluhové zabezpečenie podľa § 91 zákona nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu posúdiť ani zákonnosť rozhodnutí vydaných odporkyňou, ktoré boli predmetom prieskumu (rozhodnutie zo 4. apríla 2006, 13. novembra 2006, 22. novembra 2006 a 13. mája 2007 – správne malo byť 13.marca 2007).

Keďže vo výroku rozsudku krajského súdu je uvedený dátum potvrdeného rozhodnutia z 13. mája 2007, je možné rozsudok považovať za zmätočný, resp. konštatovať, že o preskúmaní rozhodnutia z 13. marca 2007 doposiaľ rozhodnuté nebolo a teda nebolo rozhodnuté ani o celom predmete konania.

Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. e/ a h/ OSP a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, v ktorom vykoná dokazovanie spisom VÚSZ, dávkovým spisom odporkyne a znova preskúma zákonnosť rozhodnutia z 13. marca 2007 vo vzájomnej súvislosti so všetkými rozhodnutiami, ktoré mu predchádzali.

Odvolací súd dáva súčasne do pozornosti krajského súdu vyjadrenie odporkyne z 13. novembra 2007 (čl. 91 spisu), z ktorého vyplýva, že od 1. augusta 2006 navrhovateľovi priznala starobný dôchodok.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová